

 Sud Bosne i Hercegovine
 Суд Босне и Херцеговине

Број: 119-03-2020	
Организација	Класификација
Јед. бр.	Редни број
US-02-13-1-225	119

Broj: S1 3 U 032669 19 U
 Sarajevo, 11.03.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maida Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja Urbis centar d.o.o. Banja Luka, Bulevar vojvode Stepe Stepanovića broj 101 A. zastupan po punomoćniku Đorđe Latinović advokatu iz Banja Luke, ulica Kralja Petra I Karađorđevića 103, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-914-7/19 od 08.05.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića 23, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 11.03.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: broj: 02-01-JN-4072/18 od 28.03.2019.godine, Ugovornog organa JP „Putevi RS“ u otvorenom postupku javne nabavke usluga „izrada projekta implementacije mjera iz izvještaja provjere sigurnosti saobraćaja za 2017.godinu“.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog povrede odredbi upravnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbi navodi da je ugovorni organ u tenderskom dokumentu u tački 15.2. tražio licencu ponuđača koju izdaje Ministarstvo za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju Republike Srpske, te da je tužitelj dostavio izjavu da će obezbijediti takvu licencu podugovaranjem, pa je na taj način ispunio takav zahtjev tražen tenderskom dokumentacijom. Isto tako tužitelj smatra da ponuda izabranog ponuđača sadrži takve nedostatke koji utiču na valjanost te ponude jer isti nije dostavio valjanu potvrdu o uspješno izvršenom ugovoru, obzirom da u toj potvrdi nije navedeno vrijeme i mjesto izvršenja ugovora. Izabrani ponuđač je samo dostavio izjavu da iz objektivnih razloga koji nisu na njegovoj strani nije mogao pribaviti dopunu potvrde. Nadalje da u konkretnom slučaju se ne može se primijeniti odredba člana 48. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH,

RECEIVED
JAN 10 1964
U.S. AIR FORCE
HONOLULU, HAWAII

TO: SAC, HONOLULU
FROM: SAC, SAN FRANCISCO
SUBJECT: [Illegible]

[Illegible body text]

[Illegible text]

[Illegible body text]

[Illegible body text]

obzirom da je izabrani ponuđač ustvari dostavio potvrdu samo bez odgovarajućeg sadržaja. Zbog toga je ugovorni organ morao odbaciti takvu ponudu izabranog ponuđača, u skladu sa članom 68. stav 4. tačka i). Zakona o javnim nabavkama BiH. Tuženi kao i ugovorni organ opravdavaju da je mjesto i vrijeme izvršenja ugovora u svakom slučaju i poznato, ali potvrda u konačnici nije dostavljena kako je to traženo u tenderskom dokumentu. Osim toga, tužitelj ukazuje da izabrani ponuđač je za Lukić Vladimira dostavio rješenje o izdavanju geodetske licence ali je umjesto diplome osnovnih studija, dostavio diplomu o doktoratu tehničkih nauka iz koje nije vidljivo koje zvanje je imenovani stekao završetkom osnovnih studija odnosno da li se radi o diplomiranom inženjeru geodezije. Zbog svega navedenog predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rješenje, a predmet vrati tuženom na ponovni postupak i obaveže ga na naknadu troškova upravnog spora u ukupnom iznosu od 877,50KM u skladu sa Advokatskom tarifom RS.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Zainteresirano lice, ugovorni organ je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Konačnim rješenjem odbijena je žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj:02-01-JN-4072/18 kojom odlukom je ugovor dodijeljen ponuđaču Institutu za građevinarstvo d.o.o. Banja Luka kao najbolje ocijenjenom ponuđaču. Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je ocijenio da je pravilno ugovorni organ utvrdio činjenično stanje kada je ponudu tužitelja odbacio kao neprihvatljivu, jer tužitelj u svojoj ponudi nije dostavio licencu Ministarstva za prostorno uređenje građevinarstvo i ekologiju RS, odnosno izjavu da će dostaviti istu nakon dodjele ugovora. Slijedom navedenog ponuda tužitelja je neprihvatljiva, jer nije postupio u skladu sa odredbom člana 57. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH. Prigovor tužitelja da izabrani ponuđač nije dostavio izjavu o ispunjenosti uslova traženim tenderskom dokumentacijom u pogledu dostave ugovora tj. potvrde koja sadrži vrijeme i mjesto realizacije ugovora, da izabrani ponuđač nije ispunio uslove za dostavu diplome za diplomiranog inženjera geodezije, tuženi je također ocijenio kao neosnovanim. Odluku kao u dispozitivu, tuženi je donio u skladu sa članom 111. stav 1. tačka c). Zakona o javnim nabavkama BiH.

Ovo vijeće nalazi da prigovori iz tužbe nisu osnovani.

U skladu sa članom 57. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14)(*odjeljak C. priprema ponude*) je propisano da se u postupku javne nabavke ponuđač pridržava zahtjeva i uslova iz tenderske dokumentacije. To znači da ukoliko ponuda nije potpuna i ne ispunjava zahtjeve iz tenderske dokumentacije, ugovorni organ je takvu ponudu dužan odbaciti (član 68. stav 4. tačka i.) zakona). Dalje, u skladu sa članom 48. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH, ugovorni organ može, ovisno o vrsti, količini ili opsegu ili namjeni predmeta nabave, zahtijevati dokaze koji se odnose na tehničku i profesionalnu sposobnost.

U vezi sa tužbenim navodima koji se odnose na ponudu izabranog ponuđača i to u pogledu uslova propisani tačkom 15.2.2. tenderske dokumentacije spisak ključnog

osoblja i to diplomirani inženjer geodezije, koji posjeduje licencu prvog reda izdatu od strane Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Republike Srpske, pravilno tuženi nalazi da je izabrani ponuđač ispunio uslove u vezi sa traženim. Naime ovo vijeće je izvršilo uvid u rješenje Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove RS broj: 21.01/955-34/14 od 04.12.2014.godine u kojem je navedeno da je prof.dr. Vladimir Lukić, diplomiranim geodetskom inženjeru izdata geodetska licenca 1 reda u skladu sa članom 15. stav 1. Zakona o premjeru i katastru Republike Srpske ("Sl. glasnik RS", br. 6/2012, 110/2016, 22/2018 - odluka US, 62/2018 i 95/2019 - odluka US) a koje rješenje je izdala Republička uprava za geodetske i imovinsko pravne poslove. U skladu sa citiranim zakonskom odredbom, geodetsku licencu prvog reda stiče lice geodetske struke sa završenim akademskim studijima, i to prvim ciklusom studija sa 240 ECTS bodova ili ekvivalentom (najmanje četiri godine osnovnih studija) i položenim stručnim ispitom u Upravi, položenim stručnim ispitom za rad u organima državne uprave i radnim iskustvom na geodetskim poslovima u trajanju od najmanje tri godine. Cijeneći da je u rješenju broj: 21.01/955-34/14 od 04.12.2014.godine, navedeno da je rješenje o geodetskoj licenci, izdato na osnovu priloženi dokumenata i to: diplome o stečenom zvanju diplomirani geodetski inženjer, uvjerenje o položenom stručnom ispitu, to ovo vijeće prihvata kao relevantan dokaz navedeno rješenje i cijeni neosnovanim prigovor iz tužbe da ponuđač IG Banja Luka nije dostavio dokaz da ispunjava uslove iz tačke 15.2.2. tenderske dokumentacije. Nadalje kao što to tuženi osnovano nalazi naprijed navedenom tačkom tenderske dokumentacije nije tražena diploma osnovnih studija, ali nesporno je da je Vladimir Lukić diplomirani inženjer geodetske struke jer u suprotnom mu ne bi bilo izdato rješenje od 04.12.2014. godine

Prigovor iz tužbe u kojem tužitelj navodi da ugovorni organ nije mogao prihvatiti dokaz, potvrdu o uredno izvršenom ugovoru obzirom da ista ne sadrži sve što je propisano u odredbi člana 48. Zakona o javnim nabavkama BiH, vrijeme i mjesto izvršenja ugovora, ovo vijeće također cijeni neosnovanim. Ovo iz razloga jer iz dostavljene dokumentacije, odnosno zahtjeva za izdavanje dopune potvrde broj: ZA-IGBL-IN-OS-777/19 strana 68.3 ponude izabranog ponuđača, nesporno proizilazi da je ponuđač IG Banja Luka, dostavio dokaz da je od ugovornog organa zahtijevao dopunu potvrde o uspješno izvršenim uslugama broj: 02-03-PE-3693/17 od 26.09.2017.godine. Cijeneći da su u odredbi člana 48. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH propisani opći uslovi za tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača pa je između ostalih, u stavu 2. propisano da ugovorni organ, ukoliko traži potvrdu o izvršenim ugovorima u formi spiska, takvu potvrdu daje druga ugovorna strana o njihovoj realizaciji ili ako istu nije moguće nabaviti iz objektivnih razloga, dostavlja se dokaz o pokušaju nabavljanja iste. Dostavljanje spiska izvršenih ugovora uz potvrdu datu od strane ugovorne strane, ili dokaz da se ista nisu mogli pribaviti su jedan od predviđenih uslova za učešće, predviđeni su kao takvi i u tenderskom dokumentu (tačka 15.2. tenderskog dokumenta, strana 12). Međutim kao što to tuženi pravilno nalazi u konkretnom slučaju druga ugovorna strana je ugovorni organ u ovom postupku javne nabavke. Tako da je istome najbolje poznato vrijeme i mjesto zaključenja ugovor za koji je dostavljena potvrda od strane izabranog ponuđača na strani 67. ponude izabranog ponuđača. Drugim riječima izjava iz člana 48. stav 2. Zakona o javnim nabavkama odnosno 15.2. tenderske dokumentacije se dostavlja u slučaju da druga ugovorna strana nije ugovorni organ. U ovom slučaju je druga ugovorna strana je upravo ugovorni organ.

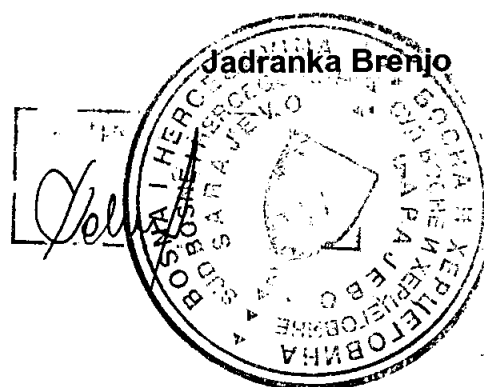
U vezi sa tužbenim navodima da razloga za odbacivanje ponude tužitelja nije bilo jer je je istu u svojoj ponudi pod tačkom 6. strana 27. naveo, da namjerava podugovoriti dio ugovora licenca dijela elektro faza, instalacije, slabe struje, telekomunikacija i automatike, pravilno tuženi nalazi da je tenderskom dokumentacijom i to tačkom 15.2 b.1. pod b) traženo da dostava licence Ministarstva za prostorno uređenje građevinarstvo i ekologiju RS ili izjavu ponuđača da će u slučaju dodjele ugovora dostaviti navedene licence prije potpisivanja ugovora. Naime iz navedenog je vidljivo kako to pravilno nalazi tuženi da je tužitelj naveo da namjerava podugovoriti predmetnu licencu, a da isti nije dostavio traženu licencu, niti dao izjavu da će istu dostaviti po potpisivanju ugovora. Stoga je shodno članu 68. stav 4. tačka i.) Zakona o javnim nabavkama se imala njegova ponuda odbaciti.

Iz naprijed navedenih razloga ovo vijeće nalazi da, osporeno rješenje sadrži sve što je propisano u odredbi člana 233. stav 2. u vezi s članom 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 29/02, 12/4, 88/7, 53/9, 41/13 i 53/16) odnosno tuženi je odgovorio na sve navode iz žalbe tužitelja i rješenje sadrži: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

U skladu sa članom 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, ovaj sud je donio odluku kao u dispozitivu presude. Kako je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana, to u smislu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10), tužitelju ne pripada ni pravo na naknadu troškova upravnog spora.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

100